

Prof.dr. Nedžad Bašić

Nova generacija pobune

Pobuna sina protiv dominacije oca u porodici, pobuna žene protiv dominacije muškarca u društvu, pobuna pojedinca protiv kolektivne svijesti vjerske i političke uleme, pobuna protiv siromaštva, pobuna protiv korupcije i nepotizma, pobuna protiv nemoći čovjeka da zaustavi ekološku eroziju okruženja i sopstvenog morala... sve to čini suštinu socijalne frustracije i političke mobilizacije velikih migrantskih pokreta koji da nas potresaju islamski svijet.

Bježeći od ratova, terora, dronova, bježeći od usijanih pustinja bez vode i sjenke, bježeći od velikih monsunskih vjetrova, kiša i poplava..., veliki migrantski pokreti koji raspolučuju i potresaju islamski svijet, danas čine najautentičniju i naj snažniju pobunu protiv siromaštva, korupcije, despotičkih režima, bezperspektivnosti i ekoloških katastrofa, što danas sudbinu cijelog čovječanstva čini teškom i neizvjesnom.

Ta autentična pobuna novih mladih generacija, u kojoj se lome najtvrdokornija pravila porodične, vjerske i društvene vladajuće strukture Islama, pravila koja su duboko marginalizirala mlade generacije i činile ih moćnim oruđem u rukama kriminaliziranih i korumpiranih vladara, u rukama poslušne i nepoštene vjerske i političke uleme, izrasta danas u najveću prijetnju kriminalnim kompromisima Zapada sa okrutnim vladarima, koji u ime vjere i Boga vladaju siromašnima i nemoćnim. Masovne migracije munjevito brzom i snagom islamskih društvenih pokreta

Prof.dr. Nedžad Bašić

izrastaju u dominantni oblik otpora u ovom dijelu svijeta. Oni se nisu priklonili radikalnoj ideologiji smrti i razaranja, nisu prihvatili ideologiju nihilizma i mržnje među različitim bogovima, kulturama i vjerama. Idealizam koji ih pokreće je vizija novog života oslobođenog stege straha od rata i bježanja, od dominacije starijih nad mlađima, od dominacije muškarca nad ženom, od dominacije osionih i bogatih nad siromašnim i nemoćnim. Njihov je idealizam samo staviti na kušnju vrijednosti multikulturalizma, vjerske i rasne tolerancije, staviti na kušnju iskonska prava čovjeka kojima se bogovi svih vjera i civilizacija klanjaju i poštuju ih.

Šta mi radimo?

Umjesto da pred njih izlazimo sa velikim poštovanjem, razumjevanjem njihove pobune, sa dobrodo-

šlicom i osmjehom, sa dubokim naklonom što su u svom tom svom siromaštvu i nesreći smogli snage da se usprotive nesrećama koje prijete cijelom čovječanstvu, koje i nas pogađaju, i da im se pridružimo u zajedničkoj pobuni u ime cijelog čovječanstva, mi ispred njima podižemo zastore sumnje i optužbi za ono što oni nisu niti žele uraditi, dižemo bodljikave žice ispred njih i izvodimo vojsku i policiju sa psima i tenkovima, spriječavamo ih do dođu do svojih najbližih, spriječavamo traženje njihovih drugova, žena, djece... koji su se na njihovim marševima pobune izgubili. Zatvaramo puteve njihove pobune protiv identiteta nasilnika koji im je bez njihove krivnje nametnut.

I dok oni u svojim dugim marševima pobune, tragaju samo za djelićem sreće koja im je oduzeta samim njihovim rođenjem bez nji-

hove krivnje i odgovornosti, mi dotle proslavljamo stvaranje novih despota i diktatora koji će uskoro nagnati nove generacije mladih i nevinih da potraže spas u novim zbje govima i u novim pobunama. I kad se to desi mi se nećemo libiti da te prognanike i nesrećnike proglasimo najvećom prijetnjom čovječanstvu.

Baš kao i ove sada.

Nesreća je naša što kod nas još nije stasala nova generacija pobune protiv siromaštva, korupcije, nepotizma, bezperspektivnosti i nasilja bogatih nad siromašnim, moćnih nad nemoćnim, vladara nad podanicima...

Mladalačka kultura bunta i novog identiteta, nove vizije svijeta i novog sistema vrijednosti, još uvijek je u neprozirnim maglama političke, nacionalne i vjerske netolerantnosti i mržnje.

I sve dok je taj zastor ispred nas teško ćemo moći razumjeti tu neposrednu dimenziju između društvene i političke ili vjerske mobilizacije s pobunom novih generacija koje traže nove doktrine razvoja čovječanstva odmaknute od glorifikacije kriminalnog bogatstva, nasilničke moći, brutalnosti i revolucionarne ideologije smrti.

Do stasavanja tih novih mladih generacija ostaje nam da i dalje mirno gledamo proslavu općenarodnih izbora diktatora, hladnokrvnog ubijanja migranata, stvaranje općeg nasilja, sumnji i prevara, i izgradnju novog orvelovskog poretka koji počiva na sintagmi: Rat je mir, sloboda je ropstvo, neznanje je moć!

(Beograd, 25. juni 2018.)